

దిగజు

లంకపల్లి సంపత్ కుమార్

“మనిషిలోని నిక్షిప్తమైన భావనలు బయటకు రావాలంటే అవి బయల్పడే పరిస్థితులు కల్పించాలి”

- ఫ్రాయిడ్

హి ఈజ్ లవింగ్ మి!
నో డౌట్ ఎబౌట్ యిట్. కాని అతను తన ప్రేమను వెల్లడి చేయడం లేదు. ఎందుకు? ఎలా.. ఎలా అతను తనను ప్రేమిస్తున్నాడని చెప్పించడం?

** ** *

ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు పెద్దవయ్యాయి వూజుకు. అసలే పెద్ద కళ్ళు. ఇంకా విశాలంగా అయ్యాయి విస్మయంతో. ఆమె చూపులు తెరిచి వుంచిన సెరల్ నోట్ బుక్ పైనే కేంద్రకరించబడ్డాయి. బాగుండదనిపించినా.. అలవోకగా పదాల వెంబడి కన్నులు కదిలాయి.

ప్రియా..
“నీవు కలువ కంటివి. చిలుకల కొలికివి

తీగ చేతుల దానవు. వూబంతి గుబ్బెత్తవు

నీ నుదుట వెన్నెల వెలుగులు, నీ మోములో జిలుగులు

నీ నోట కోకిలాలా పాలు, నువ్వు.. నువ్వు..

నువ్వు కులుకు మిటారివి. కటారి కత్తివి”

మరోసారి చదివింది కన్నులతోనే. అప్రయత్నంగా వణుకుతున్న చేతులతో ఆ నోట్ బుక్ పేజీలు కొన్ని తిప్పింది. అలాగే మరికొన్ని కవితలు. ఎంతో మధురంగా వ్రాయబడ్డాయి. మరొక విషయం. ఆమెను మరి ఆశ్చర్యంలోకి నెట్టి వేసింది. ఆ పుస్తకం పేజీల మధ్య ఎప్పటిదో గులాబి వాడిపోయి,

ఎండిపోయిన వూరెక్కలు..

“హలో” ఉలిక్కిపడింది వూజు. ఎదురుగా తలపు దగ్గరే తన బాస్. వినయ్ తొట్టుపడింది. “సార్” కంఠం వణికింది. తప్ప చేసిన దానిలా శరీరం కృంగి పోయింది.

“ఎనీ ప్రాబ్లమ్.. మిస్ వూజు? మళ్ళీ అదే కంఠం. “నో సార్” గిట్టిగా తనకు తాను కంట్రోలు చేసుకుంటూ టేబుల్ ఎదురుగా నిలుచుంది. చేతిలో ఫైల్స్. డిక్టేషన్ పాడ్, పెన్.

“లెటర్స్ అన్నీ కంప్యూటర్ ఫీడ్ అయ్యాయా.” అన్నాడు వినయ్ చైర్లో కూర్చుంటూ.

ఎస్.. ఎస్.. సార్.. ఇదిగో అని టేబుల్ పైన పెట్టింది వణుకుతున్న చేతులతో. టేబుల్ పై నున్న బుక్ ను మదిచి అతి భద్రంగా డ్రాయర్ లో వుంచాడు వినయ్. అతనిలో ఎలాంటి ఫీలింగ్స్ లేవు. ఈ ఏక్ అంతా వర్క్ లోడ్ ఎక్కువగా వుంటుంది. కాస్త స్ట్రెయిన్ తప్పదు అన్నాడు. గంభీరంగా ఆమె ముఖంలోకి చూస్తూ ఎందుకో కళ్ళెత్తి చూసింది. అతను అలాగే తన కళ్ళలోకి చూస్తున్నాడు. గభా లున కళ్ళు దించేసుకుంది. తనకు తెలుసు. అతను అలాగే తన వైపు చూస్తుంటాడని. అక్కడే.. తాను

‘ఫ్లాట్’ అయింది. ఆ కళ్ళల్లో కనిపించే మెరుపులు ప్రేమగా, ఆప్యాయంగా కళ్ళలోంచి గుండెల్లోకి దిగి పోయే భాణాలు. వాడి చూపులు. తనకు డిక్టేషన్ యిస్తూ మధ్యలోనే అగిపోతాడు. వూజుకు తెలుసు అతను తన ముఖంలోకి చూస్తుంటాడని. ఆ మౌనం అర్థంకాక కళ్ళెత్తి చూస్తే సూటిగా తన కళ్ళలోకి చూస్తుందిపోతాడు. ఏదో అయిపోతూ హృదయాన్ని లాగుతున్నట్టుగా ఏదో ఆకర్షణ. వినయ్ మాత్రం ఏమీ పట్టనట్టు మళ్ళీ డిక్టేషన్ లోకి వెళ్ళిపోతాడు. ఎందుకు తాను బేలగా మారుతుందో తెలీదు. ఆ మెరుపుల కళ్ళల్లో ఎలాంటి ఇతర భావాలు తాను చదవలేకపోయింది. అతను మాత్రం అలాగే తన కళ్ళలోంచి చూస్తూ హృదయాన్ని జల్లు సునిపించే యవ్వనపు థ్రిల్. అప్పడే జీవితపు వాకిళ్ళలోకి అడుగిడుతున్న ఇరవై రెండేళ్ళ వూజుకు తట్టుకోవడం కష్టమే మరి.

ఆలోచనలు మాని సడన్ గా కళ్ళెత్తి చూసింది. అతను తననే గమనిస్తున్నాడు. ఆలోచనలతో తాను కాలి బొటన వేలితో ఫ్లోర్ పై సుకుమారంగా కదిలిస్తుంటే అతని దృష్టి అక్కడే వుంది. ఎంతో అనీజీగా అన్పించి

మెల్లిగా సర్దుకుంది వూజు. ‘నైస్’ అనే మాట ఎంత మెల్లిగా అతను అనుకున్నా తన చెవులు దాటి పోలేదు. “వూజు.. మిగతా లెటర్స్ విషయం చూడు చాలా అర్జంట్” అన్నాడు. మిగతా ఫైళ్ళలోకి తన దృష్టిని సారిస్తూ

“బ్రతుకు జీవుడా” అని బయటపడింది.

వూజు ఈ పబ్లిక్ సెక్టార్ ఆఫీస్ లో చేరి ఐదు నెలలవుతుంది. ఆమె అక్కడ స్టేన్ కమ్ కంప్యూటర్ సోగ్రామర్. తాను పని చేస్తుంది లీపు

చూడాలనే వదిలేసి వచ్చింది. కాసేప
య్యాక ఏదో మరచిపోయినట్టుగా సారీ
నా ఆల్బమ్ అని తీసుకెళ్ళిపోయింది.
అందులో తన బెస్ట్ ఫోటో మిస్సింగ్
! ఇలా ప్రతి రోజు ఒక ఆనుభవం.
నిజానికి అతని కోసమే ప్రత్యేకంగా
రాయారయి వెళుతుంది ఆఫీసుకు.

ఆ నోట్ బుక్ లోని పదాలు తనని
తృప్తి పరిచినా ఆ వదిలిపోయి, అంత
భద్రంగా దాచబడ్డ గులాబి. ఎందుకో
మనస్సులో అసూయ. అతను మరొకరి
నెవరినైనా ఏమో. తాను వెళ్ళిపోయే
లాగా. అతని హృదయం తెలుసుకో
వాలి. ఎలా? ప్రాయిడ్ మనో
వైజానికుడు గుర్తుకు వచ్చాడు. ఎస్.
తానే ఏదో చేయాలి. జస్ట్ టు నో
యూజ్ హార్ట్.

మరునటి రోజు ఎంతో అసీజిగా
అనిపించింది. బస్ స్టాప్ వరకూ వెళ్ళి
ఆఫీసుకు వెళ్ళొద్దని నిర్ణయించుకుంది.
అంతే వెనక్కి తిరిగి వచ్చేసింది. లెట్ మి
సీ. ద రియాక్షన్ అనుకుంటూ వెనక్కి
వస్తూ దారిలో సెక్షన్ హెడ్ గుర్తాధం
గారికి ఫోన్ చేసింది.

సార్.. నేను వూజను ఈ రోజు
లీవు కావాలి అంది. 'బాస్ పర్మిషన్
తీసుకున్నావా అమ్మా' అటునుండి
గుర్తాధంగారి గొంతు.

"లేదు సార్. ఈ ఐదు వెల్లెట్
నేనెవ్వడూ లీవ్ తీసుకోలేదని మీకు
తెలుసు కదా సార్" అంది మెల్లిగా.

"అవుననుకో. కాని, వర్క్ హేవీగా
వుంది బాస్ చిరాకు పడతాడేమోనని"
వసీగారు గుర్తాధం.

"నేనింకా అక్కడ పని చేసేది మరో
పది రోజులు అంతే. అందులో నా
పర్సనల్ వర్క్ సార్. నాకు పెళ్ళి
చూపులు."

అగిపోయింది వూజ. అతని రియా
క్షన్ ఏమై వుంటుందా అని ఆలోచిస్తూ.

"అలాగా అయితే నో ప్రాబ్లమ్. నే
చెప్తాను సార్ కు అన్నాడు గుర్తాధం.

"ఆడపిల్లను ఆ విషయం బాస్ కు
చెప్పలేను కదండీ. ఎవరి పెళ్ళిలో
చూశాడట. నన్నే పెళ్ళి చేసుకుంటా
నని మరీ పట్టుబట్టి కట్టం కూడా
వద్దన్నాడని విన్నాను. కుదిరితే డేట్స్
ఫిక్స్ చేసుకోవడమే". కాని.

"చాలా సంతోషం వూజా. నీ పెళ్ళి
ఫిక్స్ అవ్వాలని కోరుంటున్నాను. ఈ

వేకస్పీలో. అంతకు ముందున్నావిడ
మెటర్నిటీ లీవుపై వెళితే టెంపరరీ
జాబ్ లో చేరింది. అప్పుడే కాలేజీ చదు
వుల నుండి బయట ప్రపంచంలోకి
అడుగిడిన వూజకు వెంటనే టెంప
రరీ జాబ్ దొరకడం అద్భుతమే.
జాబ్ చేయడం సరదాగానే వుంది.
కాని తన బాస్, అతని మంచి
తనం.. అతనిలోని టాలెంట్ ఇత
రులతో సావ్యంగా మాట్లాడి తనకు
కావాల్సిన పని చేయించుకునే ప్రతిభ
తననెంతో ఆకర్షించింది. ఎన్నో విష
యాలు అతడి దగ్గర నేర్చుకుంది.
అన్నింటికీ మించి వినయ పట్ల ఆరా

ధన భావం. దినదినం పెరిగిపోతున్నది.
బహుశా తాను అక్కడ పని చేసేది
మరో పది రోజులే. ఆ రూమ్ లో ప్రతి
వస్తువూ తనకు చిరపరిచయం. అవన్నీ
వదిలేయాలంటే బాధనే! వినయను
చూడకుండా వుండగలదా? బాస్ అనే
సరికల్లా ఎంతో పెద్దాయన అనుకుంది.
కాని.. పెళ్ళికాని హాండ్లమ్ అనుకో
లేదు. అతను తనను ప్రేమిస్తున్నాడు.
అవును.. మరోసారి అనుకుంది
వూజ.

వూజ ఎవ్వడూ చుడిదార్ వేసుకు
నేది. కాని ఆ రోజు శారీ కట్టుకుని
వెళ్ళింది ఆఫీసుకు. తనకు తెలుసు.

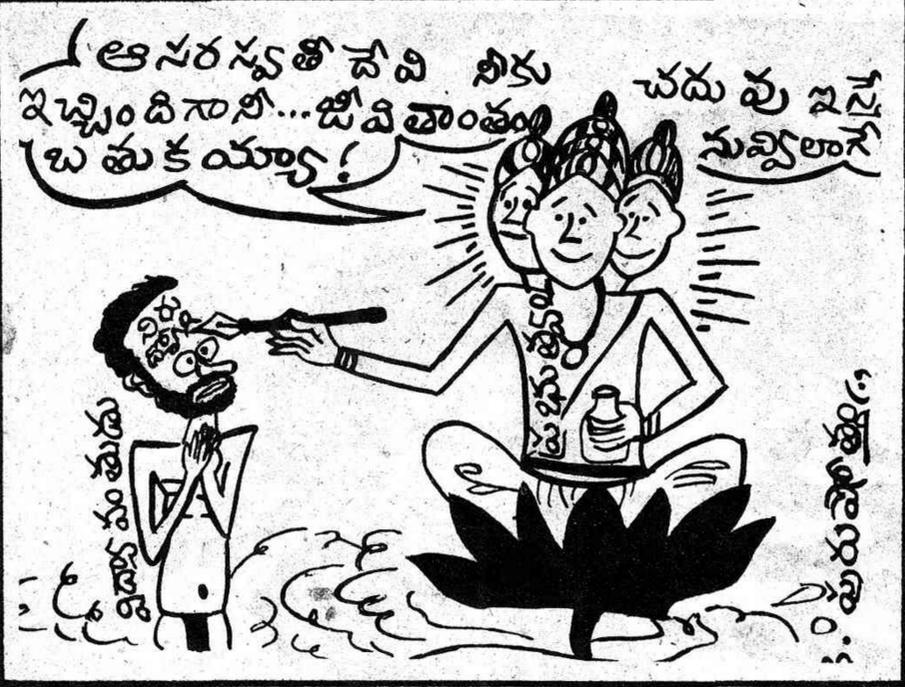
శారీ తనకు చాలా అందాల్సివున్న
దని. వూజను చూడగానే థిర్
అయిపోయాడు వినయ. నైస్ అని
మెల్లిగా విన్నించింది. అతని కళ్ళలో
మెచ్చుకోలు. బాగున్నావు సుమా అనే
భావన. ఆ తర్వాత తరుచూ శారీ
లోనే వెళ్ళడం అలవాటు చేసుకుంది.
వినయ తనను ఆకాశపు రంగు బల్ల
శారీలో మరీ మరీ లైక్ చేస్తాడన్న
విషయం యిట్టి కనిపెట్టింది మరొక
రోజు. తనతో బాటుగా తన కాలేజీ
ఫోటో ఆల్బమ్ తీసుకెళ్ళింది. ఫైల్స్ ను
తీసికెళుతూ దాన్ని వినయ టేబుల్ పైనే
మరచిపోయింది. నిజానికది వినయ

విషయం కూడా బాస్ కు చెప్తాను. ఆల్ ది బెస్ట్" అని ఫోన్ పెట్టేశాడు గుర్తాధం.

చిన్నగా నవ్వుకుంది వూజు. ఎస్. ఒక పాపు కదిలించింది. మరి గురుడు. అదే వినయ్ రియాక్షన్ ఎలా వుంటుందో లెట్ మి స్టే ఎ గేమ్ అనుకుంది నిజంగా ప్రేమిస్తే

వ్యాట్ ఆశ్చర్యపోయాడు వినయ్. ఆ రోజు వూజు లీవ్ పెట్టించినగానే. అంతే కాకుండా ఆమెకు పెళ్ళి చూపులు అన్న విషయం మరి బాధించింది. హృదయంలో ఏదో తెలియని అవేదన. తనని ఆమె అర్థం చేసుకోలేక పోయింది. వూజు కేవలం ఆర్డెళ్ళకై లీవు వెకస్టిల్ జాయిన్ అయిన దగ్గర్నుంచి గమనిస్తున్నాడు. ఎంతో తెలివిగల అమ్మాయి. ఏపనైనా యిట్టే చేసేయ్యగలదు. అందులో ఆమె అమాయకత్వం ఎంతో నచ్చింది తనకు. ఆ కళ్ళలోకి చూస్తూ వుంటే తనను తానే మరచిపోతాడు. తన ఆఫీసులో ఎంతో మంది స్త్రీలు పని చేస్తున్నా అందరిలో లేని ఏదో ప్రత్యేకత వూజులో. వూజు తనలో ఎన్నో ఆశలు రేపింది. ఆమెను మరచిపోగలేదా.

తన మనస్సులోని భావన ఆమెకు చెప్పాలని చాలాసార్లు అనుకున్నాడు కాని ఎగ్జిక్యూటివ్ గా వుండి అలా ప్రపోజ్ చేస్తే ఆమె హార్ట్ అవుతుందనే భవన మరి పరికివాడ్ని చేసింది. వినయ్ తన పర్సనల్ నోట్ బుక్ తెరచి చూశాడు. అందులో కవితలు. . వాది పోయిన రోజు వూల రెమ్మలు. ఆరోజు అందంగా తయారయి వచ్చింది. కురులలో ఒకే ఒక్క రోజే తురుముకుంది. తన దగ్గర డిక్టిషన్ తీసుకొని వెళ్ళిపోయింతర్వాత చూశాడు. కుర్చీ ప్రక్కగా కార్టెట్ పైన పది వున్న రోజ్. ఎంతో ఆప్యాయంగా ఆ రోజ్ ను తీసుకున్నాడు. అది యింకా ఆమె కురుల సువాసనలు వెదజల్లుతూనే వుంది. కొత్తలో చేయవలసిన పనులు చేతకాకపోతే ఎన్నో సార్లు విసుక్కున్నాడు. అయినా పట్టుదలతో అన్నీ నేర్చుకుంది. తాను కోపంతో చివాట్లు పెట్టినా అన్నీ మరిచి మళ్ళీ ఎంతో ఆప్యాయతను చూపించేది. తన రూమ్ అంటే ఆమె కెంత యిష్టమో తన ఎదురుగా టీ తాగుతున్నప్పుడు సాస

ర్ను తన మునివేళ్ళతో బంధించి కప్ తో టీ త్రాగడం. ప్రతీ విషయానికీ ఎంతో నమ్రతతో చిరునవ్వుతోనే సమాధానం చెప్పడం. ఏదో అయిపోతుంది తనకు. వూజు వూజు అనుకుంది. ఆమె జీవితంలోనుంచి వెళ్ళిపోతుందనే ఫీలింగ్. ఏదో చేయాలి. వర్క్ మీద మనస్సు లగ్నం కాలేదు. ఇవ్వదు తన మనస్సులోని మాట వెలిబుచ్చకపోతే ఇక ఎవ్వరూ చెప్పలేదు. వెంటనే గుర్తాధంను పిలిపించి వూజు పర్సనల్ ఫైల్ తెప్పించుకున్నాడు. ఏదో నిర్ణయించుకుని.

"ఏమిటి.. అవ్వడే వచ్చేకావ్ అంది ఆనసూయమ్మగారు. తిరిగొచ్చిన వూజును చూసి.

"ఏమీ లేదు మమ్మీ. ఎందుకో తల నొప్పిగా వుంటే లీవ్ పెట్టాను. అంది వూజు తల్లితో.

"ఓంట్లో బాగోలేదా' ఆప్యాయంగా అడిగింది కూతుర్ని ఆనసూయమ్మ గారు.

"అదేం లేదు మమ్మీ. జస్ట్ హెవీ వర్క్. అలసి పోయాను అంతే అంది. ఏదో టెన్షన్ తో కూతురు వున్న విషయం గుర్తించింది. కాని తానే చెప్పతుంది లేమని తన పనుల్లో నిమగ్నమైపోయింది ఆవిడ.

తలనొప్పి అని చెప్పింది కాని. గబగబాయిల్లంతా సర్దడం, ఫ్రంట్ రూమ్ ను వీటిగా ఆరేంజ్ చేయడం అంతా గమనిస్తూనే వుంది. 'ఎవర్నయినా పిలిచావా' అడిగింది తల్లి. ఎవరైనా రావాచ్చు. రాకపోవచ్చు. అయినా యిల్లు నీటుగా వుంటే తవ్వలేదుగా" అంది వూజు. షాప్ కు వెళ్ళి స్వీట్స్, ఫ్రూట్స్, అవీ ఇవీ కొనుక్కొచ్చింది. పేరుకు టి.వి చూస్తూ కూర్చున్నా మన

తెరపై లతా గానకోకిల లతా మంగేష్కర్ ఇటీవల ఒక హిందీ సినిమాలో నటించారు. బోనీ కపూర్ నిర్మిస్తున్న పుకార్ చిత్రంలో క్లయిమాక్సులో వచ్చే పాటలో లతా మంగేష్కర్ గా కనబడబోతున్నారు. తెరపై నటించడం లతాకు కొత్తాదు. హిందీ సినిమాలలో బాలనటిగా ఆమె నటించింది.

స్వంతా ఆఫీసులోనే వుంది. వినయ్.. వినయ్ రెస్టాస్ట్ ఎలా వుంటుందో. ఆయన ఎలాంటి రెస్టాస్ట్ యివ్వకపోతే. వణికిపోయింది ఒక్కసారిగా నో. తన గేమ్ ఫెయిలవదు అనుకుంది మాట మాటికి బయటకు చూస్తూ.

సాయంత్రం అయ్యేసరికల్లా నిరాశే మిగిలింది వూజుకు. ఏదో అయిపోతున్న ఫీలింగ్. అతను తనని ప్రేమించడం లేదా. అతనికి తాను ఏమీ కాదా. సున్నిత హృదయం దెబ్బతింది. ఒక వేళ ఆయన ఏది నిర్ణయించుకున్నా ఫరవాలేదు. తాను ఆయనతో చెప్పి తీరుతుంది. ఆలోచనలు.. గ్రీకువీ రుడు. నా రాకుమారుడు.. హమ్ చేస్తూ ఆలోచనలో నిండి పోయింది.

ఇంటి ముందు మోటార్ బైక్ ఆగిన శబ్దం విని ఉలిక్కిపడింది. గబగబా తలుపు దగ్గరకు వెళ్ళి చూసింది. హృదయంలో ఏదో అలజడి. అక్కడ వెహికల్ స్టాండ్ వేస్తూ.. వినయ్.

'మమ్మీ' గట్టిగా అరిచి లోపలికి పరిగెత్తింది. ఆమెకు ఆకాశంలో ఎగురుతున్న ఫీలింగ్.

వంట గదిలో వున్న అనసూయమ్మ గారు అదిరి పడ్డారు. "ఏం జరిగింది. అలా అరుస్తున్నావ్" అంది తనని కౌగిలించుకుని తిప్పేస్తున్న కూతురుతో.

"మమ్మీ.. మా బాస్ వచ్చారు నీవు రిసీవ్ చేసుకో. నేను రెడీ అయి వస్తాను. ప్లీజ్" అని బాత్ రూమ్ లోకి దూరిపోయింది. వూజు.

ఈవేళ దీని బాస్ రావడం ఏమిటో అనుకుంటూ చేతులు కడుక్కుని బయటకు వచ్చి ఆశ్చర్యపోయింది అనసూయమ్మగారు. ఆఫీసురు అంటే ఏదో పెద్దాయన అనుకుంది. కాని ఇంత చిన్న కుర్రాడా అనుకుంది. "రా. బాబు' అనబోయి రండి అంది. ఆవిడ అతన్ని లోనికి ఆహ్వానిస్తూ.

"నేను.. నేను" ఏదో చెప్పబోయాడు వినయ్. మనస్సంతా కన్యూజన్ గా వుంది. మరి టెన్షన్ గా ఫీలవడం వల్ల చెమటలు పడుతున్నాయి.

"అమ్మాయి చెప్పింది. రండి" అని సోఫా చూపించింది అనసూయమ్మ గారు.

కంప్యూటర్ ప్లాప్ ఒకటి ఎక్కడుందో మరచిపోయాను. ఆ విషయం వూజును కనుక్కుందామని నసిగాడు సంజాయి

షీగా వినయం.

"అలాగా. అంతగా ఫీల్ అవ్వాలని ఆవశ్యకం లేదు" అంది అనసూయమ్మ గారు ఏమీ అర్థంకాక.

పూజ లీవ్ సడన్ గా పెట్టినదికల్లా వర్క్ కొంచెం కష్టపడాల్సి వచ్చింది. అన్నాడు గదిని గమనిస్తూ. అక్కడ పెళ్ళి చూపులు ఏవైనా జరిగిన అన వాలు పున్నాయా అని. పూజకు పెళ్ళి చూపులని విన్నాను అని అన్నాడు మెల్లగా వినయం

పెళ్ళి చూపులేంటి అనబోయి ఇదేం చెప్పిందో ఆఫీసులో అనుకుని ఏదో అమ్మాయికి పెళ్ళిడు వచ్చింది కదండీ పెళ్ళి చేయాలనుకుంటున్నాం అంది అనసూయమ్మగారు తన అనుభవ వస్తంతా గుర్తు చేసుకుని.

నర్వస్ గా ఎటో చూస్తున్న వినయం ఒక్కసారిగా ఉలిక్కిపడ్డాడు. గుడ్ ఊరి వింగ్ సార్ అంటూ ట్రేలో స్వీట్స్, ఫ్రూట్స్ తో వస్తున్న పూజను చూసి వ్యాట్ ఏ మార్చలేనే. దివి నుండి భువికి దిగిన అస్పరస పూజ. విశ్వ నాధుని కిన్నెరసానిలా, నందూరి వారి ఎంకిలా వుంది కళ్ళు చెదిరిపోయే అందం.

"కంప్యూటర్ ప్లాప్ ఎక్కడుందోనని" అన్నాడు తన రాకకు కారణం చెప్తూ. దాని కోసమే మీరు రావాలా? ఆఫీసు బాయ్ పున్నాడు కదా. ఆఫీసులో చాలా మంది పున్నారూగా అని అన లేదు పూజ. నువ్వెందుకు వచ్చావో తెలిసిపోయిందిలే అనే చిలిపి తనం ఆమె కళ్ళలో అగుపించింది. తీసు

అచ్చొచ్చిన అక్షరం 'కె'

అక్షరాలు, అంకెల సెటి మెంట్లు లేని వారు అరుదుగా వుంటారు. అందునా సినీ రంగంలో వీటికి విశేష ప్రాముఖ్యమున్నది. అయితే ఒక్కొక్కరి విషయంలో అవి కేవలం యాధృచ్ఛికం కావచ్చు. సుస్వర సంగీత బాణీలతో 'చెవు' లూరించిన సాలూరు రాజేశ్వరరావు గారి కుమారుడు, నేటి తెలుగు సినీ సంగీత సామ్రాజ్యాన్ని ఏలు తున్న కోటి అసలు పేరు కోటిశ్వర రావు. చక్రవర్తి దగ్గర అసిస్టెంట్ గా పని చేస్తున్నప్పుడు ఆయన తన పేరును కోటిగా మార్చుకున్నారు.

కోటి ఎక్కువగా రికార్డింగ్ జరి పేది చెన్నయ్ లోని కోదండపాణి రికార్డింగ్ థియేటర్. అది కొండం బాకంలో వున్నది. ఆయన అత్తగారి వూరు నెల్లూరు జిల్లా సూళ్ళూరు పేట సమీపాన వున్న 'కోట'. ప్రస్తుతం ఆయన వుంటున్నది అడ యార్కి వెళ్ళేదారిలో వున్న 'కొత్తూ రువురం'లో. ఇలా 'కె' అక్షరంతో ఆయనకున్న అనుబంధం విడదీయ రానిది. కోటి హైదరాబాద్ లో నిర్మించనున్న రికార్డింగ్ థియేటర్ పేరు కూడా 'కె' అక్షరం తోనే మొదలవుతుంది.

కోండి సార్. అని టేబుల్ ముందు సర్దింది. టీ చేయడానికి లోనికి తవ్వకుంది అనసూయమ్మగారు. ఇవన్నీ ఫార్మాలిటీస్ ఇవ్వడంకాకు అని, పూజ పెళ్ళిని విన్నాను. నచ్చాడా అన్నాడు వణికిపోతూ.

సార్ మీరు అంది ఎంతో ఉద్వేగంగా పూజ.

"నచ్చాడు. నన్నే కోరి చేసుకుంటానంటున్నాడు" అంది పెదపుల్లి పంటితో నొక్కిపెట్టి.

మరి నీవు ఏదో అనాలని ఆమె కళ్ళ లోకి చూస్తుందిపోయాడు. ఆ కళ్ళలో కొంటేదనం "నో" అన్నట్టుగా తలాడించింది పరవశంతో.

హుర్రే అని అరవబోయి తనని తాను కంట్రోలు చేసుకుంటూ నే వెళతాను. అమ్మగారికి చెప్పండి. అని గబగబా తన మోటార్ బైక్ దగ్గరకు కదిలాడు. ఆయన వెనకే వెళ్ళింది పూజ. బైక్ కున్న ఫోల్డర్ లోంచి ఫ్లవర్ బొకే ఈసి ఆమెకందించి 'సీ.. యూ' అంటూ బైక్ స్టార్ చేసి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆశ్చర్యంగా ఆ బొకేతో లోపలికి వస్తూ దానికి ప్రేలాడతీసిన టాగ్ విప్పి చూసింది.

"నీవు నా .. కులుకుమితారివి. నా కటారి కత్తివి అని మాత్రమే వుంది. యూ ఫూల్ అనుకుని ఆ కార్డును ముద్దు పెట్టుకుని హృద యానికి పూలబొకేను హత్తుకుంటున్న కూతుర్ని ఆశ్చర్యంగా చూడసాగింది తల్లి.

ఆశ

నాకు
రసమాస్వాదించే
రసజ్వల మనసు
చదవాలని ఆశ
ముగమోహన రూపంలోని
అతివ
సాగసులన్ని చూడాలని ఆశ
సలవితమైన
వీనులవిందైన

గాత్రం వినాలని ఆశ
ప్రవహించే
స్వచ్ఛమైన జలపాతం
చూడాలని ఆశ
శిల్పి చెక్కిన
శిల భంగిమల్లోని
అరేదాలు
చూడాలని ఆశ

-యలమంచిలి శివాజీ